

Tartalom

- Hogy vagy?
 - Körforgás
 - Esti elmélkedés
 - Bemutatjuk az új diákelnököket
 - Egy arc Révaiból
 - Közös nyelv: a környezet
 - Komoly játék határok nélkül
 - Beszélgetés Ferdinand Castell zu Castell gróffal
 - Az AUDI HUNGÁRIA MOTOR Kft.
 - Borok és grófok Castellben
 - Ki kicsoda?
 - Magyar vándor Angolföldön
-

Hogy vagy?

Hol volt, hol nem volt..., volt egyszer egy osztály. Az ABC-ben sem nem az első, mint az elsőszülött fiú, a legidősebb testvér, akitől várja a család a szülői álmok beteljesülését, ezért gyakran regényhős lesz belőle; sem a legutolsó, a legkisebb fiú, a mesehős, akinek végül mindig minden jóra fordul és sikerül.

Nem regényhős tehát és nem mesehős. Valahol a kettő között. Olyan emberféle. Amolyan középső, mint az ABC-ben a B. Akivel nem nagyon foglalkoznak, akiről nem szólnak sem a regények, sem a mesék. A Bibliában a kisebb, a tékozló fiú elment, ismerjük a történetét. Az idősebb otthon maradt, tudjuk, hogy viselkedett. De mit érzett, mit gondolt a „B”, a középső fiú? Mert biztosan volt ő is. De hát ez kit érdekelt?

Hol volt, hol nem..., volt egyszer egy osztály. Ő volt a B osztály, röviden a bések. Mindegy, hogy 1., 2., 3. vagy 4. évfolyam, Ha bések, akkor ők. Már megint a bések! hangzott el naponta. Cigi, botrány, késések, sírás-rívás a dolgozatok miatt, pótdolgozatok pótlása. Naná, hogy a bések vezetik a hiányzási átlagot... És kik nem mehettek kirándulni? A bések.

Na és az osztályterem! Láttad, már megint mit tettek ki a falra? A bések? Hát ki más? Humán osztály! - legyintettek sokan lemondóan. Ez persze sokak szerint annyit jelentett mindössze, hogy nem tudják, nem értik, nem tanulják és nem szeretik a matekot, fizikát, kémiát. Ez a B, a középső fiú eleinte vándorolt, aztán kapott egy helyet a hátsó folyosón. Alaposan be is lakta otthonát. Volt kosz bőven, tízórai-maradékok a tanári asztalon. Mindenkinek foglalt helye volt, néha egy-egy helycserés támadás bekövetkezett, főleg a lányok körében, akik hol imádták egymást, hol halálosan összevesztek, hogy újra kibékülhessenek. Végül a „kölykök a hátsó udvarból” egész jó pozícióba kerültek: az első emeleti 104-es teremben. Közben teltek az évek. Kiállták a próbákat, hol varázserővel, hol anélkül.

Az Iskola nevű „négyzetletű kerekerdőben” találkoztak tündérekkel és boszorkákkal, de mivel ma már mindenki álruhában jár, nehéz felismerni, ki kicsoda valójában. Aztán bizonyítottak is. Hogy mit? Hát azt, amit Tolsztoj már tudott: a középső fiúról is szólhat a történet. Néha ő is lehet főszereplő. Mert ez a fiú (lány) verset írt, ha szerelmes volt, és verset írt, ha elhagyták, imádták a focit, evezett, karatézott, kerékpározott, aerobicra járt, szavalt, szavalt, szavalt, szombatoként médiára járt, és volt színjászó, és elment az ELTE-re felvételt írni, és hívó volt és örök hitetlen, szerény és gögös, csendes és nagypofájú, aztán bulizott, cigizett, ivott is, és járt magyar előkészítőre meg törire, franciául tanult, és jobban tudta a művészettörténetet, mint bárki a suliban, általában az ő vonata mindig késett, mégis eljutott Rómába, gyűjtötte a kutyás matricát, vitatkozott a szüleiével, a tanárokkal és főleg önmagával, sírt és kiborult és hisztizett, majd röhögött jókat, színes szemüveget hordott, pedig tudta, hogy szemüveg nélkül is színes a világ. Más akart lenni, mint a többiek. S

amíg ezt akarta, nem lett más. Aztán nem más akart lenni, hanem inkább önmaga. És akkor más lett, mint a többiek.

Hol volt, hol nem volt..., volt egyszer egy osztály. Lehetett rájuk haragudni együtt és külön. És lehetett őket nagyon szeretni együtt és külön. Az a bizonyos B osztály... Gyakrabban kellett volna kérdezni tőlük: hogy vagy? Elsőben megírták a választ. Vajon emlékeznek-e, mit írtak akkor? És vajon érvényesek-e az akkori gondolatok, vagy ma megmosolyognák inkább? Újra elolvastam, amit akkor írtak.

Humán osztály! - mondanák mások. Bizony, humán osztály, én csak tudom! Nem csak az agyuk, a szívük, a lelkük is. Jó volt velük lenni. Még a pénteki 6. órában is. Egy csomó végigbeszélgetett szünet, a kirándulás, egy lánnyi levél, naplók és versek, egy soproni színház és a közel hatszáz óra...

Szeretném megkérdezni tőlük újra: Hogy vagy? De erre most nincs lehetőség. A szeptemberi csengőszó őket már nem találta itt. Így csak reménykedem, és kívánom nekik a választ: Köszönöm, jól.

Kurányi Ildikó tanár

Körforgás

Ismét elmúlt szeptember, október és lassan november is véget ér. Hihetetlen sebességgel telnek a napok, és ebbe a sodrásba talán némi monotonia is vegyült. Napjaim a gépies rutin jegyében telnek. Eközben az ember óhatatlanul elveszti érzékenységét a mindennapok apró (?) tragédiái vagy csodái iránt.

Meghalt egy tavaly elballagott révais diák halára verték. Közülünk kevesen hallották, akihez mégis eljutott a hír, megdöbbenéssel fogadta. Nem ismertük mindannyian, nem voltunk a barátai, bizalmasai. Azonban mindannyiunkat megrázott - hiszen tavaly még a Nagymultú folyosóin láttuk Hihetetlen, hogy ember képes kioltani képes emberéletet.

Szeptemberben ismét gólyákat köszönthettünk. Őket onnan lehet felismerni, hogy tétován bolyongtak a folyosón, nem találták a termeket, kérdezték minket leendő tanáraik felől. Bevallom, engem nem egyszer bosszantott a lehetetlenné vált közlekedés az iskolán belül, amit többnyire a egyik-másik eltévedt osztály okozott. Közben pedig elfelejtettem, hogy valaha én is pontosan ilyen félős bizonytalansággal kóvályogtam itt.

A jelen időszakban viszont tényleg nem panaszkodhattam: hogy megkezdődött a diákdiri választási mizéria, az iskolában sorra érik egymást a programok. Persze az sem elhanyagolható tény, hogy az én osztályom is versenyben van, ergo belülről látom, hogyan működik (vagy nem működik) a szervezés, mennyit viselnek el a tanáraink az egyhetes permanens nem-tanulásból, az órákon folyó esélylatolgatásból.

Azonban nem csak erről szól a tizenegyedik. Mert itt vannak a fakultációk, a jegyek amelyek már lényegesek a továbbtanulás szempontjából, az OTKV-k, a nyelvvizsga-időszakok, a KRESZ-tanfolyam, és az ember ráébred, hogy igenis, itt az ideje komolyan venni a tanulást. De ez nem jelenti azt, hogy így is fog cselekedni. Mert Damoklész kardjaként lebeg a fejünk felett az az új érettségirendszer, amelyről legkorábban a tavaszi érettségiről kifelé szállingózó végzősök tudnak bármi konkrétat mondani.

Egyelőre pedig nincs más dolgunk, mint élvezni az iskola légkörét, az ódon falak között vibráló, nagyon is mai pezsgést és nem elfelejteni, hogy mindnyájan gölyaként kezdtük és érettségivel fejezzük be az itt töltött éveket.

-em-

Esti elmélkedés

1

Este... át a tág éjjelen
Egy kiürült busz szalad velem.
Elfutnak mellettem a pillanatok,
S katonás sorban a villanyoszlopok:
Hamisan lobogó fáklyák az éjben,
A fojtogató sötétségben.
Ez a láng túl üres nekem,
Belső tüzemnél melegszen,
Mit őrzök féltékenyen.
Egyre mélyebben fűt e parázs,
Az anyagtól való elszakadás,
E tudatalatti pokoljárás
izzaszt és újraszít;
Fellélegzés ez, kifulladásig,
Mélyebbre önmagam forrásáig,
Mikor a világ eltaszít.

2

Mindenki elrohan mellettem,
Keresi helyét a helytelenben,
Fogalmakhoz Láncolt végtelenben.
Tudatunk eleve mérgezett,
S eltűnt – ha ugyan létezett-
az életünk vigyázó lelkiismeret.

3

Szívdobbanás: zúg a gépezet,
Melyben zsarátnokként a vágyak
értelmet adnak a holnaputának.
Mikor már nem rabszolga leszek,
De bölcs, kit az idő felvértezett
erénnyel, bűnös szenvedéllyel,
egy sivatagi virág türelmével,
S vadállatok ösztönével...
...ki új utakra lelt messze, mélyen,
és egyre mélyebbre halad...
...mert reménytelenül szabad.

Éjjel. A valóság bilincseiben
Egy régi, rossz ágy forog velem.
Megszólal egy álom hangszere:
Szívzajomból ütem lesz,
S lélegzetemből zene.
Részeg vágyak a hónom alá nyúlnak,
S elragadnak az álom karmai.
Hátam mögött lassan elmaradnak
a józanész őrtornyai.

Farkas Ádám

Bemutatjuk az új diákelnököket

Osztályaink küldöttei új vezetőket választottak, hogy a diákönkormányzat tagjaiként képviseljék érdekeinket. A gyűlés napjának vége felé hallhattuk a hangosbemondóban az új vezetők nevét, köztük az új elnökét, Fekete Dávidét.

Egy pénteki testnevelésóra alatt, a termünkben sort kerítettünk néhány kérdésre, melyből talán kiderül, ki is ő. Dávid stílszerűen a tanári asztalnál helyezkedett el (mint egy vezető, nem? ;-), én pedig egyik osztálytársnőmmel az első padból faggattam „az elnök urat”.

Miért gondoltad úgy, hogy alkalmas lennél a DÖK vezetésére?

2002-ben az Országos Diákcsúcson ott lehettem, tapasztalatokat szerezhettem, hogyan lehet egy diákönkormányzatot vezetni, működtetni. Kovács Csaba tanár úr biztatása is megerősített.

Mivel sikerült meggyőznöd a többieket, hogy szavazzanak rád?

„Kampány” nem volt, mint már mondtam, Kovács tanár úr és az előző DÖK-vezetőség javasolt. Elképzeléseim viszont már akkor is voltak, arról min kellene változtatni, és ez hogy valósítható meg. Így a programtervezetem néhány pontját már akkor hallhatták az osztályok képviselői.

Mik ezek az elképzelések? Mit tervezel a közeljövőben?

Elsősorban a házirend módosítását, és a DÖK Szervezeti és Működési Szabályzatának átírását tűztük ki célul a vezetőkkel, hiszen 1998 áprilisa óta ugyanabban a formában van érvényben. Fontos lenne a kollégiumokkal, ahol révais diákok laknak, egy közös együttműködési szabályzat létrehozni, hogy ezzel is figyeljünk az ott levő diákok érdekvédelmére. Tevékenyen részt akarunk venni a jelenleg alakuló városi diákönkormányzat működésében. Továbbá folyamatosan figyeljük a pályázatokat, keressük a pénzügyi forrásokat. Szívügyem lenne egy dunaszerdahelyi iskolával testvérkapcsolat kialakítása. **Az előbb elhangzott tervekben, feltételezem, a többi tag is segít majd...**

Természetesen, hiszen olyan emberek lettek kiválasztva, akik jól tudnak együtt működni, és az adott témához értenek. Úgy érzem, jó csapatot sikerült kialakítanunk.

Végezetül az elvárható kérdés, ami alátámasztja, hogy A révais diák sem az íróasztalánál ül állandóan: mit szeretsz a szabadidődben, hétfőként csinálni?

Szeretek színházba járni, legalább havonta kétszer szakítok rá időt. Hétfőként barátaimmal, osztálytársaimmal szoktunk bulizni. Esténként szeretek olvasni, főleg a II. világháborús könyvek köntek le.

Rögtön előkerülnek a történelemfüzetek, mert a következő óra elején elhangozható riport kérdései érdeklik legjobban mindegyikünket. Úgy látszik, aznap a válaszadó szerep jutott neki, ő a szerencsés felelő. Most már csak remélni lehet, hogy a feleletéhez hasonlóan a diákönkormányzat vezetését is ötössel osztályozhatjuk.

Pintér Éva (10.C)

Egy arc a Révaiból - Tóth Dénes

Egy „arc” a nagyvilágban, avagy egy révais diák a Föld másik felén... A 11. évfolyamos Tóth Dénessel készült riportot olvashatjátok.

Milyen versenyen is voltál?

Háááááááát..... Izé... Semmilyenen :) Na jó, most voltam matek OKTV-n, de ezt szerintem hagyjuk. :)

Akkor miért is kerültél az „arc” szerepébe?

Volt osztályfőnököm kért fel rá, mivel közel egy évet külföldön töltöttem.

Hol is voltál?

Ecuadorban, a Rotary Jótékonyági Szervezet Nemzetközi Diákcsere Programjával.

És honnan jött az ötlet?

Egyszerű volt, mivel mindkét testvérem részt vett ebben a programban.

Mesélj róla... Hogy működik?

Először egy előjelentkezési lapot kellett kitöltenem, és volt egy meghallgatás is, melyen kiválasztottak négy embert a győri jelentkezők közül. Ezután volt még egy meghallgatás, ahol egy angol nyelvű kérdőívet is kitöltettek velünk. Itt mondták meg, hogy beadhatjuk a tényleges jelentkezési lapot, mert itt már eldőlt, hogy utazhatunk. Az egyedüli kérdés csak az volt, hogy melyik országban fogadják el a jelentkezésünket.

Miért pont a Rotary programját választottad?

Ebben a csereprogramban az tetszett nekem, hogy itt nem az anyagiak az elsődlegesek (ez egy jótékonyági szervezet). Tehát csak repülőjegyet, biztosítást és a kinti kirándulásokat kellett fizetnem, még kisebb összegű zsebpénzt is biztosított a kinti klub számomra.

Miért Ecuadort választottad?

Ez úgy volt, hogy 11ország közül választhattam (USA, Kanada, Ausztrália, Dél-Afrika, Japán, Thaiföld, Brazília, Mexikó, Argentína, Peru és Ecuador), és úgy gondoltam, hogy ez az egy év bőven elég egy számomra teljesen ismeretlen nyelv megtanulására és az angoltudásom fejlesztésére, így nem szerettem volna angol nyelvterületre kerülni. A spanyol nyelv pedig régóta tetszik, és Ecuador is érdekesnek tűnt.

Milyen a kinti élet?

Egy családnál voltam végig...

Általában szoktak családot is cserélni, nem?

Igen, ez teljesen véletlenül jött ki, mivel én voltam az egyetlen fiú a cserediákok között abban a városban (Cuenca), és nagyon szerettem annál a családnál. A kinti életben az tetszett igazán, hogy ott mindenki vidám és a pesszimizmus teljesen hiányzik az emberekből. Ha valaki fél órát késik, azt ott természetesnek veszik, ami persze nem mindig jó dolog.

Szó volt kirándulásokról is...

Ezeket a klub szervezte azzal a szándékkal, hogy megismerjük az országot és a többi kint lévő cserediákot. Szerintem ezek voltak a legjobb részei a csereprogramnak. Voltunk tengerparton, hegyekben, a fővárosban és még az őserdőben is.

Hogy töltötted a hétköznapijaid?

Délelőtt sulis (reggel sulibusszal mentem, és azzal is jöttem haza legtöbbször), utána ebéd a családdal. A délutánt általában a barátaimmal töltöttem.

Milyen újra itthon?

Először furcsa volt, mert mikor szeptember elsején beléptem a Révai kapuján, még idegennek tűnt az egész, de egész jó társaságba kerültem, ráadásul még egy kedves padtársam is akad :)

Ó, Kösz! :) Sok sikert itthon!

Kádár Orsolya (12.D)

Közös nyelv: a környezet

Würzburgi diákok látogattak egy hétre a vizek városába, a győri Révai Miklós Gimnázium diákjaihoz. Utazásuk során nemcsak a gulyásleves pikáns ízeivel ismerkedhettek meg, hanem az AUDI Hungária Motor Kft környezetvédelmi managementjébe is betekintést nyerhettek.

Az IZOP Intitut az Uniós tagállamok megismerése érdekében, a környezetvédelem fontosságát hangsúlyozva hirdette meg 2004 tavaszán az újságírásra, -olvasásra épülő projektjét. Szlovák, szlovén, német és magyar diákoknak volt lehetőségük részt venni a programban. Az ország iskolái közül egy budapesti gimnáziumra és, meglepetésünkre, a mi iskolánkra esett a választás. A projektben részt vettek a 10. évfolyam diákjai: Balogh Ákos, Böösi Martina, Bvotyik Zsófia, Csóka Dávid, Fekete Dávid, Horváth Lilla, Jámbor Máté, Krenn Tamás, Nagy Eszter, Németh Dávid, Nusser Tamás, Otrók Zsófia, Pákozdi Alexandra, Paksi Lilla, Pintér Éva, Pintér Helga, Pongrácz Bálint, Restum Julianna, Simonics Anna, Sütöri Dávid, Szabó Ádám, Tuba Anna, Váradi Melinda,

Varga Gabriella, Varga Zoltán, Vörösházi Adriána és Vörösmarty Virág. A projektvezető Szabóné Tar Marianna tanárnő volt. Felkészülési lehetőséget a Népszabadság nyújtott, hiszen három hónapig előfizetésünk volt a lapra. Az újságírásban korántsem voltunk járatosak, egy volt révais diák előadásai segítettek nekünk az eligazodásban még szeptemberben is, mikor már családjainkkal együtt lázasan készültünk arra az egy hétre, mikor az otthonaikban vendégül látjuk a projekt német résztvevőit.

Az elkészült írások a Süddeutsche Zeitung és a Népszabadság hasábjain jelentek meg.

Komoly játék határok nélkül

A münsterswarzachi **Egbert Gymnasium** és a győri **Révai Miklós Gimnázium** közös környezetvédelmi projektje a 2. állomásához érkezett. Ez a magyar diákok kiutazását jelentette Németországba.

2004. október 24-én érkezett meg 26 fős csapatunk a Majna folyó mellett fekvő Münsterswarzachba. Fogadóink nagyon gazdag programot állítottak össze nekünk. Jártunk Frankfurtban, Würzburgban és a bortermesztéséről híres Castellben is. Így minden napra jutott valami érdekes, valami újabb apróság, amiből többet megtudhattunk a németek életéről.

Beszélgetés Ferdinand Castell zu Castell gróffal

Ferdinand gróf 1965-ben született Castellben a család hetedik gyermekeként. Tizenhárom évig Németországban Wiesentheidben, Münchenben és Augsburgban tanult. Egy évet Izraelben töltött, ahol jogot hallgatott, és a héber nyelvet tanulmányozta. Ezután átvette a családi gazdaság irányítását: Bajorország legrégebbi bankjának, borászatuknak, erdészetüknek és szántóföldjeiknek vezetését.

Borászata a régió legnagyobbja, amely a zöldszilváni révén vált jelentőssé. Ez a borkülönlegesség nemcsak Németországban, de a világ minden táján híres. A termelés ötvözi a tradicionális és a modern módszereket. A '80-as évek szüreti időszakában túlságosan megnövekedett szennyvíz mennyiség indokoltta tette egy víztisztító berendezés felépítését, amely 1996-ra készült el a borászati üzem mellett.

A grófság filozófiájának lényege a biológiai egyensúly és a fajtagazdagság fenntartása. A következő évben bevált módszerének köszönhetően egy díjat vehet át.

Ferdinand gróf 1965-ben született Castellben a család hetedik gyermekeként. Tizenhárom évig Németországban Wiesentheidben, Münchenben és Augsburgban tanult. Egy évet Izraelben töltött, ahol jogot hallgatott, és a héber nyelvet tanulmányozta. Ezután átvette a családi gazdaság irányítását: Bajorország legrégebbi bankjának, borászatuknak, erdészetüknek és szántóföldjeiknek vezetését.

Borászata a régió legnagyobbja, amely a zöldszilváni révén vált jelentőssé. Ez a borkülönlegesség nemcsak Németországban, de a világ minden táján híres. A termelés ötvözi a tradicionális és a modern módszereket. A '80-as évek szüreti időszakában túlságosan megnövekedett szennyvíz mennyiség indokoltta tette egy víztisztító berendezés felépítését, amely 1996-ra készült el a borászati üzem mellett.

A grófság filozófiájának lényege a biológiai egyensúly és a fajtagazdagság fenntartása. A következő évben bevált módszerének köszönhetően egy díjat vehet át.

Az AUDI HUNGÁRIA MOTOR Kft.

Tíz éve még csak egy leányvállalat volt, mára már Magyarország második legnagyobb bevételű cége, hazánk legnagyobb külföldi befektetője.

Az Audi AG 1993-ban több mint 180 európai város közül választotta ki Győrt egy újabb gyár létrehozására. Azért részesítették előnyben a kisaliforniai megyeszékhelyet, mert ott minden megtalálható, ami egy fejlett városban szükséges: olcsó, szakképzett munkaerő és jó logisztikai kapcsolódások.

Az Audi Hungária Motor Kft.-nél a környezetmenedzsment teljeskörű működtetését az Üzemi Környezetvédelem szervezeti egysége látja el. Céljaik közé tartozik a szelektív hulladékgyűjtés megszervezése, víz- talaj- és levegőtisztaság- védelem, illetve a káros anyagok semlegesítése. Ennek érdekében biztonsági intézkedéseket is tesznek, fontos a megelőzés: a veszélyes anyagokat tartalmazó hordók alá felfogótálcák kerülnek, a gyártócsarnokokban a padlót műgyantával tömítik, a keletkezett hulladékot biztonságosan tárolják, kezelik.

Borok és grófok Castellben

Németország egyik legősibb nemesi családjának grófi birtokán jártunk egy német-magyar környezetvédelmi program keretében.

A festői borvidék közepén álló kastély a viharos évszázadok ellenére is őrzi a grófság középkori hangulatát. A majdnem 1200 éves település a Steigerwald nyugati felén fekszik. A család története 27 generációig, az 1060-as évekig nyúlik vissza. A Castell szó nemcsak a település, hanem a család, sőt manapság még a vállalkozásuk neve is. Az első, közel 1000 éves feljegyzések Rupert de Castellt említik először. A család a grófi címet azonban csak 200 évvel később kapta meg. A Castell-kastélyt 1691-ben építették fel, mára már csak egy torony maradt az épületegyüttesből. Szűk alagutakon keresztül jutottunk el a történelmi pincerészbe. A legrégebbi palack 1937-ből származik, mivel előtte csak folyóborokkal foglalkoztak. 1950-től minden évjárat megtalálható a pincékben. A vállalat 60 hektárnyi szőlőterületén száraz fehérborokat részesítik előnyben, ezek teszik ki a termelés 80 százalékát.

A látogatás végén lehetőségünk nyílt különlegességek vásárlására, így családtagjaink is megkóstolhatják a castelli ízeket, mint például Silvanit vagy az Elbinget.

Ki kicsoda?

A tavalyi sikeren felbuzdulva úgy gondoltuk, idén is folytatjuk Ki kicsoda? című rovatunkat. A feladat ugyanaz maradt: találd ki, kik azok a tanárok, akiknek a kiskori képét látod (segítségül megadunk még pár információt róluk), és ha megvan, hozd be a 103-asba Mirellának, vagy a 208-asba Barbarának! Mint mindig, most is kisebb nyereménnyel jutalmazunk valakit a megfejtők közül. :) Jó szórakozást!

A képek balról jobbra, a táblázat A, B és C oszlopához.

	A	B	C
Kedvenc női / férfi-név?	Réka, Márk	Adrienn, László	Viktória, Sándor
Kedvenc szín?	Minden színt szeretek, most éppen a fekete-fehér-piros-rózsaszín korszakomat élem	Barna, zöld	Kék
Kedvenc étel?	Halak, tengeri herkentyűk minden mennyiségben	Roston sülték	-
Kedvenc állat?	Puputeve	Cica	Kutya
Kedvenc színész / színésznő?	Jessica Lange; Ruttkai Éva; Halász Judit; Garas Dezső; Rudolf Péter	Kozák András, Whoopy Goldberg	-
Kedvenc film / színdarab?	Régi magyar filmek, Casablanca; Mambo Kings; Betty Blue; Sörgyári capriccio; Csapd le, csacsi!	Az ő filmjeik ill. színdarabjai	Casablanca / Egérfogó
Szülinap?	1971.október 03.	Június 20.	November 19.
Hol végzett?	JATE (Szeged) magyar-német-pályalélektan szak	Debrecen	Szeged
Magasság?	163 cm	164 cm	163 cm
Kedvenc énekes / énekesnő?	Robbie Williams, Gloria Estefan, ENYA, José Carreras	Zorán	-
Kedvenc együttes?	R-GO, NOX	Bee Gees	-
Kedvenc dal?	Emil Rulez: Térerő (magyaros változat)	Kell ott fenn egy ország	-
Kedvenc író / költő?	Janikovszky Éva, Szabó Magda, József Attila, Weöres Sándor	Korszakonként más (Radnóti, Babits)	Asimov / Babits
Kedvenc könyv?	Rengeteg van. Most például Faludy György: Pokolbéli víg napjaim	Eric Knight: Légy hű magadhoz	Alapítvány trilógia
Idegen nyelv?	Német, angol, latin	Német	Angol
Hobbi?	Régebben kosárfonás; manapság barátságok ápolása; mindig olvasás	Az unokám, olvasás	Nincs rá idő
Mivel lehet lekenyerezni?	Mosollyal, figyelmességgel, udvariassággal, HUMORRAL	Mogyorós csoki, ill. mogyorós Ferrero	Még csak nem is értem ezt a

Legrosszabb / legjobb tulajdonsága? Lobbanékonyság / segítőkészség

Sok dolgozatot íratok / tisztelem és szeretem a jó munkát

mondatot!

Konok / kitartó

Legnagyobb emberi érték? Szeretet, türelem

Becsületesség

Szeretet

Mi az, ami leginkább kiábrándítja az emberekből? Agresszió

A kritizáló, cinikus, másokat becsmérő, rosszindulatú megjegyzések

Árulás

Az előző rejtvény megoldásai:

A: Szakácsné Szabó Anikó

B: Erdős Lászlóné

C: Dr. Somogyi Sándor

Nagy Barbara 12. C

Magyar vándor Angolföldön, avagy a „hángérien” felfedezők h/lódításai

Méghogy vége a gyarmatosításnak! Egy kicsiny csoport szeli át Európát, hogy meghódítsa az Nagy-Britanniát!

„Minden egy üde júniusi reggelen kezdődött. Akkor még nem sejtettük, mekkora élményben lesz részünk...” - kezdhethetném az angliai beszámolót. Igazából közhelynek tűnik, de aki nem egy világutazó, annak bizony meghatározó élmény lehet egy ilyen kirándulás.

A csoport

A kaland június 11-én kezdődik (és reméljük, egyhamar nem ér véget). Dr. Gottwaldné Károlyi Mária és Dr. Kardos Károlyné tanárnők vezetésével sofőrünk a ködös Albion felé veszi az irányt.

Az örökkévalóságnak tűnő utazást a Csalagúton történő átkelés töri meg, szombat reggel érünk első úti célunkhoz. Windsorban a vár megtekintése mellett az etoni diákok életébe és öltözködési szokásaiba is bepillantunk, (hát, csinos, de jobb a miénk!). Azonban elmélkedésre nincs idő, a sima aszfalton robogunk tovább, célkeresztben a szálláshelyül szolgáló fleetwoodi lakópark. Örömmel látjuk, szórakozásunkhoz is minden adott, a focirajongó fiúk legnagyobb öröme még kivetítő is van, hiába, az EB-t Angliában sem szokás kihagyni.

Dél-Skóciában Robert Burns nyomán haladunk, a skót nemzeti költő szülővárosában, Dumfriesben járunk. Homokóránk vészesen pereg, hirtelen a XIII. századi Caerleverock Castle romjainál találjuk magunkat, ahol korabeli várjáték szórakoztatja az érdeklődőt. Emlékezetes marad Gretna Green is: régi falusi ceremónia szerint két osztálytársunk örök hűséget fogad egymásnak a kovács üllője előtt. Éljen az ifjú pár!

Manchester városának pezsgő élete, sokszínűsége azonnal elbűvöl bennünket. A világhírű Old Trafford 70000 nézőt befogadó, monumentális és szemet gyönyörködtető arénáját pedig nem hiába hívják az Álmodók Színházának

valóban lenyűgöző látványt nyújt. Az ereklyékkel zsúfolt múzeumba, a sajtószobába, de még Giggsék öltözőjébe is benézhetünk!

A Man-szigetre tett kirándulásunk a liverpooli kikötőben kezdődik, komphajóra szállunk, és az Ír-tengeren történő hánykolódás után Douglas kikötőjében érjük el az áhított szárazföldet. A táj szépségét képtelenség szavakba önteni, sokunk kedvence marad a hely. A zöld telefonfülkék és farkatlan(!) macskák földjén megnézzük a szigetet minden oldaláról bemutató Manx Múzeumot, majd a belvárosi séta után a sziget többi részét indulunk felfedezni, akarom mondani meghódítani. A hatodik napon könnyebb küldetés vár ránk. Az észak-angliai üdülővárosban, Blackpoolban Louis Tussaud hírességeket bemutató viaszfigura-gyűjteményét csodáljuk, közben még Anglia királynőjével is összefutunk, hiába, kicsi a világ! Utazásunkat folytatva Yorkba érkezünk, ahol az ólomüveg ablakairól híres székesegyházat, a York Minstert is be vesszük. Majd irány a Nemzeti Vasút Múzeum, a korabeli vasútállomásokat megidéző csarnokban, a peronon sétálgatva megtekinthetjük az angol vonatgyártás remekeit. Az egyik legszebb nemzeti parkban, Lake Districtben az időjárás is kitesz magáért, nagy esőt zúdítva ránk. Ázottan, de nem lankadó kedvvel járjuk körbe Furness Abbey romos, középkori apátságát.

Oxford, végállomás: a hangulatos egyetemváros bebarangolása után szomorkásan, de győztesként vonul csapatunk szülőföldünk felé. Ami elkezdődik, egyszer véget is ér! A kirándulásunk is véget ért, de nosztalgiával és lelkesedéssel emlékezünk az eseményekre, melyek az ott töltött napok alatt részünkké váltak. Üres flakonok, fáradt arcok, elhasznált filmtekercsek, zsibbadt végtagok, de az élmény... megfizethetetlen.

Köszönjük!

Németh Dániel (12.A)